

ELECCIONS MUNICIPALS 2007: el posicionament d'EV-AV

Dretes i esquerres: és aquest el dilema del segle XXI?

Hi ha qui encara creu en el passat i continua mirant la societat de segle XXI com si fos la societat del segle XIX o del XX: divideix la nostra societat actual en dos blocs, la aquelles persones que s'identifiquen amb l'esquerra (progressistes) i aquelles que s'identifiquen amb la dreta (conservadores).

Però ves per on que en ple segle XXI aquesta divisió, heretada del segle XIX, ja no te cap significat i, ni tan sols, serveix per a res. La realitat de cada dia demostra que les forces polítiques que s'autoproclamen d'esquerres fan polítiques liberals i les que es proclamen de dretes fan polítiques socials. Unes i altres han contribuït a destarotar els sistemes naturals, l'economia local, les cultures locals, . . . afavorint el sistema uniformitzador que el capitalisme globalitzat pregona: ser consumidors de quantes coses millor. I ser-ho, sense tenir en compte les conseqüències dels nostres actes de consum: extracció creixent de recursos no renovables a un ritme superior al de la seva regeneració, extracció creixent de recursos no renovables -minerals i combustibles fòssils-, fabricació creixent de productes amb una durada de vida estrictament limitada, generació creixent de productes i residus que la natura no sap reciclar, ni incorporar als seus cicles, i tot plegat per anar augmentant la quantitat de diners d'uns pocs sectors socials a base d'augmentar les emissions de gasos d'efecte hivernacle que s'aboquen a l'atmosfera com si aquesta fos un pou sense fi.

Però cap de les forces polítiques que tenen segrestada la democràcia (tot demanant-nos el vot cada 4 anys) proposen fer (i molt menys fan) les polítiques ecològiques que caldria fer per evitar el destarotament dels sistemes naturals. Com a molt, proposen polítiques ambientalistes que solament contribueixen a mantenir la situació tal com està, sense qüestionar l'arrel dels problemes ecològics que tenim davant nostra. Això si, fent veure que fan alguna cosa. S'omplen la boca de medi ambient, i fins i tot de sostenibilitat, però l'entorn natural i social continua degradant-se a un ritme com mai havia ocorregut en el passat i el resultat no és cap altre que l'empitjorament, dia a dia, de la salut ecològica dels sistemes naturals i socials.

Avui, en ple segle XXI, la nostra societat ja no es pot dividir entre dretes i esquerres. **Avui simplement, la societat es divideix entre aquelles persones que estan convençudes que el nostre planeta, la Terra, té límits, que ni la societat ni les persones, no poden traspassar, i aquelles persones que creuen que no hi ha limitacions de cap mena.**

Acceptar que la Terra té límits, significa canviar l'actitud que cada persona te davant la vida, significa deixar de ser esclau del consum per esdevenir persona lliure, autònoma i independent. I solament amb persones lliures, autònomes i independents podrem anar construint una societat lliure, autònoma i independent, que respecti els límits ecològics del nostre planeta, i que sigui solidària amb les altres societats amb les quals compartim aquest bonic planeta: la Terra.

Si votes el dia 27 de maig, a l'hora de votar pensa t'ho!

Avui a Barcelona no hi ha cap força política present a les eleccions municipals que proposi la realització de les polítiques necessàries per regenerar ecològicament la nostra ciutat, de forma solidària amb el nostre país i amb el planeta que ens acull. Ni tan sols aquella formació política que s'ha autobatejat com d'"esquerres i ecologistes de debò". Una definició que, per cert, ja diu molt per si mateixa. Avui dir-se d'esquerres no vol dir res, i per dir-se ecologista s'ha de demostrar dia a dia, i no sembla pas que les propostes de l'esmentada formació política per a la ciutat de Barcelona vagin més enllà que un buit ambientalisme. No hi ha res d'estrany en tot plegat, doncs en ser hereus polítics del comunisme dels anys 30, els hi escau com un anell al dit aquella frase que va immortalitzar Georges Orwell en aquella memorable obra quan explicava les seves vivències pels fets de maig de 1937: "pel que treballaven els comunistes no era per ajornar la revolució espanyola fins que fos el moment adequat, sinó per assegurar-se que no es produiria mai" (*Homenatge a Catalunya*, Edicions Ariel, Barcelona, 1969, pag. 78). No serà que els seus hereus, en ple segle XXI, malden per fer el mateix amb la revolta ecologista?. Per cert, aquest mes de maig cap de les forces del pentapartit ha tingut ni tan sols un petit record per les persones que perderen la vida en els fets de maig de 1937 a Catalunya. Sembla ser pel pentapartit que elles no formen part de la nostra memòria històrica!

Vota cada dia! sense esperar el 27 de maig

No esperis al 27 de maig per votar, vota cada dia de la teva vida quotidiana i solament dona el teu vot a aquelles persones que demostrin en la seva vida personal que són coherents entre el que diuen i el que fan i que practiquen en la seva vida tot allò que diuen en els seus discursos.

Ja ho diu la dita: "si no fas el que penses, acabes pensant el que fas".